

Een gevaarlijke afgrond

De Standaard/Cultuur - 07 Jun. 2019
Pagina 2

Nu het theaterseizoen eindigt, is het tijd voor de afstudeerprojecten van toneelstudenten. En zij houden de vinger stevig aan de pols, zo blijkt. Deze week zag ik de solo *Mijn volk*, waarmee Bjarne Devolder (onthoud die naam!) afstudeert aan het conservatorium in Antwerpen. Titel en concept lagen al maanden vast en toch voelde het als één grote tirade op de actualiteit.

Devolder toont in deze solo twee gezichten. De eerste twintig minuten kruipt hij in de huid van een eloquente gay basher. Zo iemand die 'niets heeft tegen homoseksualiteit', maar het wel 'immoreel' vindt en 'de homolobby' ervan beschuldigt dat ze het 'normale, gezonde volk destabiliseert'. Zijn discours is briljant opgebouwd, maar zo vol samenzweringstheorieën dat je alleen maar kunt denken: wie verzint nu zoiets, hoe absurd!

Tot je er wat interviews op naleest met pas verkozenen van Vlaams Belang. Kamerlid Dominiek Sneppe bijvoorbeeld, die op Radio 1 in 11 pijnlijke minuten niet uitgelegd krijgt wat er raar is aan holebi's die trouwen en kinderen opvoeden. Of Filip Brusselmans, het jongste Vlaams Parlements lid ooit: zijn recente uitspraak over 'abnormale holebi's' werd in *Het Laatste Nieuws* 'fout geciteerd', maar hij noemde vorig jaar in *Humo* transgenders nog 'een anomalie'. En hij vreest na het homohuwelijk nu ook voor legale incest, want volgens hem is het een 'slippery slope'!

In deel twee toont Devolder hoe zulke reacties aankomen bij de regenboogjeugd, 'bij mijn volk'. Gebaseerd op het toneelstuk *Small town boy* speelt Devolder, zelf afkomstig uit De Panne, hoe zijn personage bij het verkennen van zijn homoseksualiteit in de grootstad bijna ten onder gaat aan de heteronormativiteit die hij kreeg ingelepeld op het platteland.

En waar komt Sneppe vandaan? Zedelgem, 'een West-Vlaams boerengat waar 75 procent van mijn kiezers mijn uitspraken steunt' (háár woorden). Juist, ja.

Filip Tielens

Copyright © 2019 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden